

Text: " Az igazak segedelme pedig az Urtól van:
Ő az ő erősségük a háberuság idején. Meg-
védi őket az Ur és megszabadítja őket
a gonoszoktól és megsegíti őket, mert
Ő benne bízna." Zsolt.37: 39-40.

Testvéreim: Ezek a szavak az amerikai Egyesült
Államok fővárosából indulnak világgá, abban a
reményben, hogy ezer mértföldeken túl is sok
magyar szívhez jutnak el. Február hónapja az
amerikai nép számára az emlékezés ideje a
nemzet két legnagyobb fiára:

Február 22-én Washington György szüle-
tett, akit ma is a haza atyjának hívják, feb.
12-én pedig Lincoln Ábrahám, aki a nemzet törté-
nelmének legválságosabb korszakában, majdnem
száz évvel ezelőtt a haza megmentője lett.

Alapigénket Lincoln kedvenc zsoltárá-
ból, a 37-ik zsoltárból vettük. Bibliájában
a zsoltár sok helye alá volt húzva.

Mint minden nagy emberről, Lincolnról
is egész könyvtárat írtak össze, tudományos és
népszerű műveket, költeményeket, regényeket,
szindarabokat egyaránt. Érdekes, hogy a legsi-
keültrebb szindarabok egyikét egy angol író,
John Drinkwater írta.

Eznek a Lincoln szindarabnak egyik
new yorki előadása után írta az egyik kriti-
kus a következőket:

"Amint a jelenetek egymás után peregtek
le és amint Lincoln lelke mindjobban megnyilat-
kozott, -- amint legyőzi saját gyötrő kétsége-
it, amint lemond a kényelmes életről, hogy min-
denki javát szolgálja, amint keményen megáll
minden gonosszal szemben, de a gonoszot min-
dig jóval győzi meg, hogy végül életét adja
váltásul sokakért --- egyszerre úgy éreztem,
hogy a HIVŐ szemével nézek fel a színpadra és
mintha hallottam volna, amint önmagának mon-
dom: Maga az Isten van itt!

És láttam, hogy nem én vagyok ott az
egyedüli hívő. Ezt a hitet éreztem a tapsban,
de még inkább az azt követő mély csöndben, ami
segített mindnyájunkat annak a megértésében,
hogy Lincoln Istene nem csupán az EN Istenség,
hanem mindnyájunké, az egész emberisége...

A kritikus azt mondja, hogy Lincolnon keresztül magával az Istennel találkozott. A mártírelnök példája alázatossá tette, amint az IDEÁL mindig alázatossá teszi azt, aki felnéz rá és megérteni vagy követni akarja. Megértette, hogy egyedül a Lincolnéval rokon lelkület az, amelynek győzelme elmaradhatatlan.

Ez az a szellem, amely eddig is győzedelmeskedett minden lelki és testi szenvedés fölött. Ez az az ellenállhatatlan, mindenható erő, amelyet senki sem állíthat meg, amelyet sem kioltani, sem megölni, sem az emberi szivekből kivenni nem lehet.

Azt az embert, akit ez a lelkület hat át, kínózhatják, de ~~megölhetik~~ ^{meg.} ~~megölhetik~~ ^{meg.} Éhezethetetik, de az örök ige kenyere mindig ott lesz a kezében. Korbácsolhatják, de mégis ő érzi magát erősebbnek. Rabságba vethetik, de a börtönben is szabad lesz, mint az ég madara. Világgá kergethetik, de mégsem fogja hazátlannak érezni magát, mert tudja, hogy mindig közelebb van atyja házához. Keresztre feszíthetik s onnan is mosolyogni fog üldözőire.

Ezek azok az emberek, akik a 37ik zsoltár szava szerint segedelmüket az Urtól várják, mert az Ur az ő erősségük a háborúság idején. Akik nem félnek, mert bizonyosak felőle, hogy az Ur megvédi és megszabadítja őket, azért, mert őbenne bíznak.

Boldog az a nép, amely megérdemli, hogy a háborúságok idején ilyen vezetőket adjon neki az Ur, akikre századok múlva is tisztelettel nézhet.

Magyar testvérem, ilyen vezetőkért imádkozz az Urhoz, -- akik megtanítanak és példájukkal igazolják, hogy a szeretet erősebb a gyűlöletnél, hogy a kicsiny naggyá lehet és az alázatos dicsőségre juthat, akik nem a világot akarják önmaguknak, hanem önmagukat adják a világnak.

Lincolnt ez a lelkiület vezette. Ezért él nemzete szívében. Emlékművét, amely éjjel-nappal nyitva van, ezért látogatja minden évben kétmillió ember. És ezért emlékszünk meg róla ma mi is.

Próbáljunk felnézni rá, hátha mi is megérezzük, hogy rajta keresztül Istennel találkozunk. Próbáljunk hozzá hasonlóvá lenni, hátha rajtunk keresztül is találkozik valaki Istennel. Ámen.

Voice of America broadcast, 1957 Feb.